«رهیافت» از کرانه تا کرانه تاریخ؛ بحث رهبری و جریان‌های فرهنگی — مناظره‌نویس دانشمند ۷ صفحه

گفتگوی هفته / صفحه ۴

□ مهدی نوشین‌فر و هفته‌نامه گفتگوی امروز

«رهیافت» از سال ۱۳۹۶ ه.ش در شهر کرانه‌ی نقره‌گون منتشر می‌شود و در ۷۲ شماره تا امروز ۱۸ هزار نسخه چاپ کرده است. سردبیر آن دکتر فرهاد نیک‌سرشت، استاد تاریخ دانشگاه کرانه‌ی نقره‌گون، می‌گوید مجله عمداً از واژه‌ی «جریان» پرهیز کرده تا خواننده خود تصمیم بگیرد چه نام بر آن بگذارد.

«رهیافت» از سال ۱۳۹۶ ه.ش در شهر کرانه‌ی نقره‌گون منتشر می‌شود و در ۷۲ شماره تا امروز ۱۸ هزار نسخه چاپ کرده است. سردبیر آن دکتر فرهاد نیک‌سرشت، استاد تاریخ دانشگاه کرانه‌ی نقره‌گون، می‌گوید مجله عمداً از واژه‌ی «جریان» پرهیز کرده تا خواننده خود تصمیم بگیرد چه نام بر آن بگذارد. نیک‌سرشت در گفتگو با دکتر مهسا رادمنش از دانشگاه دره‌ی سیمین گفت: «ما نمی‌خواستیم خواننده را در قفسی از برچسب‌ها زندانی کنیم. می‌خواستیم او ببیند که پشت هر برچسب چه انسان‌هایی ایستاده‌اند.» رادمنش در پاسخ گفت که این رویکرد خطر ابهام را کاهش می‌دهد اما پرسش هویت را به خواننده می‌سپارد.

نخستین شماره‌ی «رهیافت» با تیراژ ۲۰۰۰ نسخه منتشر شد و در عرض سه ماه به چاپ دوم رسید. فروش اشتراک نیز به ۱۱۰۰ نسخه رسید که برای نشریه‌ای بدون حمایت نهادی عدد کمی نیست. هزینه‌ی هر شماره ۱۸۰ هزار تومان است و بخش بزرگی از آن از طریق فروش مستقیم در کتابفروشی‌های شهر تأمین می‌شود. نیک‌سرشت گفت که دفتر مجله هیچ آگهی تجاری نپذیرفته است تا وابستگی مالی به نهادهای قدرت شکل نگیرد.

در شماره‌ی ۴۱ مجله گفت‌وگویی با دو استاد دانشگاه درباره‌ی نسبت دین و عقلانیت منتشر شد که بیش از هر گفت‌وگوی دیگر نامه‌های خوانندگان را برانگیخت. برخی نوشتند که مجله به سکولاریزه کردن دین متهم شده است و برخی دیگر نوشتند که همین متهم شدن نشان می‌دهد مجله به پرسش‌های واقعی جامعه نزدیک شده است. رادمنش در پاسخ نوشت که «اگر هیچ کس ناراحت نشود، ما کار خود را درست نکرده‌ایم» و این جمله به شعار دفتر مجله تبدیل شد.

در آذر ۱۴۰۰ مجله با بحران مالی روبه‌رو شد و چاپ شماره‌ی ۴۲ با تأخیر سه ماهه منتشر شد. نیک‌سرشت در سرمقاله‌ی آن شماره نوشت که مجله برای ادامه‌ی کار ناچار است هزینه‌ی چاپ را از طریق اشتراک تأمین کند و از مخاطبان خواست اگر می‌توانند اشتراک بگیرند تا نسخه‌ی چاپی باقی بماند. واکنش خوانندگان سریع بود و ظرف دو هفته بیش از ۳۰۰ اشتراک تازه ثبت شد. رادمنش گفت این واکنش نشان داد که مجله هنوز جایی در ذهن خوانندگان دارد که خالی شدن آن را نمی‌پذیرند.

در شماره‌ی ۴۵